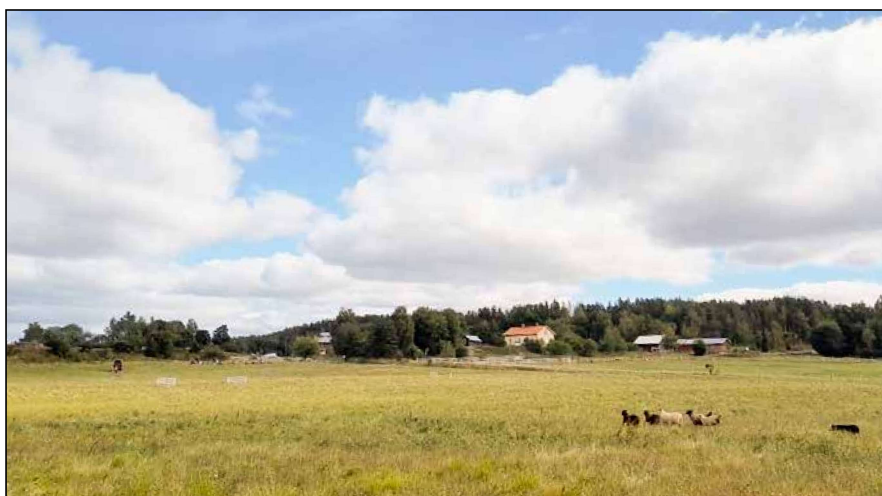

Pikkumestaruudet herättivät muistojen polun ja hyvän mielen

YKKÖS- JA KAKKOSLUOKAN MESTARUUDET LEURA GÅRD, KARJAA, RAASEPORI

Teksti: Martina Bergström

Tämä oli vihdoinkin se vuosi, kun minulla oli mahdollisuus järjestää paimenkoirakisat omalla lammaskatraalla. Jotenkin tyypillistä minun ja eläinten kohdalla, että ei me haasteista kieltäydyt, joten päädyttiin sitten järjestämään pikkumestikset.

Pikkumestaruudet kisattiin syyskuun alussa Leuran Gårdin komeassa maalaismaisemassa. Osallistujia oli mukavasti kisoissa oli tuttu hyvän mielen tunnelma. KUVA MARTINA BERGSTRÖM

Palaan ensin hiukan muistoihin. Vuonna 2009 osallistuinkin ekan kerran Annika Paarvion järjestämiin SM- kisoihin, Prästkullan suurilla viljapelloilla nuoren työkoiranarttuni Brien kanssa. Silloin oli vielä vähemmän osallistujia, joten samalla pidettiin myös 1- ja 2- luokan mestaruudet. Ei oltu kovin kokeneita kumpikaan paimennushommissa, saatikka kisahommissa. Ekaa kertaa näin kaikki Suomen konkariohjaajat.

Annika järjestäjänä delegoi kynnelle kykeneville kisoihin tehtävät. Minulle lankesi tuomari sihteerin pesti, koska olin jokunen vuosi aiemmin ollut Irlannissa töissä, joten ainakin ymmärtäisin Irlannin murretta. Jännitti moinen tehtävä, tosin turhaan. Kyseinen tuomari oli Simon Mosse, Suomen paimenkoirien ja

ohjaajien kummisetä. Epävarmuus hävisi hetkessä ja, kuten Annika oli luvannut, opin kisoista, koirien ja lampaiden ohjaamisesta enemmän, kuin esimerkiksi peruspaimenkurssilla.

Olin siis sihteerinä kolmos- ja kakkosluokan ajan. Sitten tuli oma vuoro kisata ekoissa mestaruuskisoissa, olin muistaakseni luokkamme viimeinen lähtijä. Muistan vielä fiiliksen kävellä tolपालle ja lähettää koira hakemaan lampaat. Muistan myös, miten varikko, joka koostui kyläläisistä, huusi hurraata, kun häkin portti meni kiinni, ja lähes täydellinen rata oli ohi. Minä, tuomari, Annika ja sihteerini oltiin vissiin ainoat, jotka tiesimme, että rata ei yltänyt voittoon, koska tolpan kierroksessa lampaat meinasivat karata suoraan tuomaritelttaan. Siinä Brie otti ohjat omiin käpiin, leikkasi linjan ja toi ne takasin.

Kuulin jälkepäin Simon Mossen sanoneen Annikalle, että harmitti. "But I took away so many points, so that this girl will never do this mistake again!", johon Annika oli todennut: "They train with me, and they know that no matter what, keep the sheep on the field." Opin olemaan varovainen tolpan kierroksessa ja Brie nyt ei ikinä olisi myöntänyt ainakaan hukanneensa lampaista.

Samaan syssyyn meidät heitettiin finaaliin tolppakoiraksi. Jännitin enemmän sitä kuin itse kisaamista. Mutta ylhäällä varikolla oli leppoisan mukavat oltavat. Oltiin Suski Truphonen-Kurmanin parina viemässä lampaista tolपालle. Ja Brie rakasti heti ensiviennillä tätä hommaa. Varikolla oli myös Björkåsan I ja Kalle, Helena Nygren Snappertunasta ja tapasin myös Pia Franzénin ekan kerran. Pia on tunnettu lampaiden ryhmäntekijänä, monessa kisassa se, joka puurttaa keskellä laumaa ja tekee kisaajille mahdollisimman tasaiset ryhmät. Muistan, kun kaatosateessa illan pimennettyä sortteerattiin kolmen tilan lampaat erilleen. Paikkittiin polvia myöten kurassa, että saataisiin lampaat kotiin ja kuivaan. Muut oli läheneet valmistelevaan Annikan 50-vuotisjuhlaillallisia.

Kun varikolla työt oli tehty ja tulin sisälle yltä päältä kurassa ja litimärkänä, vastaan tuli ovella iloinen Minna Lönnfors ja ojensi kuivat villasukat, "Pidä ne, näytät siltä, että tarvitset ne!" Ja pidin minä, monta vuotta ne olivat minun onnensukat.

Olen siitä asti ollut aika monessa kisassa mukana, kisannut maajoukkue

Ykkösluokan mestaruuspalkitut viidennestä koirakosta ykkösluokan mestari Jonna Paasilan ja Muscida's Rainaan. Tulokset löytyvät seuraavalta sivulta.

KUVA LINDA PIHL

Kakkosluokan mestaruuspalkitut. Vasemmassa laidassa kilpailun tuominnut Juha Moisander ja kisajärjestäjä Martina Bergström. Äärimmäisenä oikealla kilpailun voittanut Sanna Lehtoaro ja Valmis Hesus "Roy".

KUVA LINDA PIHL

tasolla, sihteeröinyt mm EM-kisoissa, ollut tolppalla kahdesti PM:issä ja monessa ollut järjestämässä ennen ja purkamas-
sa pois kisojen jälkeen. Rakkaudesta lajiin!

13 vuotta myöhemmin sain nyt sitten kokeilla itse järjestäjän roolia. Olen aina kunnioittanut teitä, jotka järkkäätte ja halunnut auttaa siinä, missä voin. Voin

sanoa, että vaikka olen monessa ollut mukana, niin oli tämä ihan uusi kokemus ja stressin sietokyky oli koetuksella. Mutta kuten tiesin ja luotin, kisapäivänä, kun kisaajat saapuvat, tuomari on sihteerin vierellä tuomarikopissa ja eka kisaaja kävelee koiran kanssa tolppalle, aina siihen saakka, että viimeisen auton perävalot palkintojenjaon jälkeen häviää

horisonttiin, kaikki järjestyy. Mitä vaan tapahtuu, niin kaikki haluaa onnistuneet kisat.

Ja sitten se tyytyväinen hieman uupunut olo, että voisihan sitä jotkut iltakisaat vielä pitää, olihan tämä niin kivaa! Ja se hiljaisuus, kun koko show on ohi, se olo, että olipa hienot kisat, hienot koirat ohjaajineen. Ja kiitos lampaat! Tunnelma oli

ainakin minun mielestäni juuri kuin silloin vuonna 2009, silloin 'ennen vanhaan', leppoisan jännittynyt.

Kiitos Suomen Paimenkoira yhdistyksen porukka! Kiitos Brie!

Tuli aika lailla heti mieleen, kun päätin järjestää kisat, että haluan antaa Brien erikoispalkinnon jollekin nuorelle koiralle, joka näyttäisi erikoisen hyvää työälyä. Mielellään sellainen, joka ei edes sijaitu, koska silloin 2009 saatiin pahasta mokasta huolimatta tuomarin suosikki-palkinto. Ja muistan, miten otettu olin siitä.

Halusin myös muistaa Brieta, joka rakasti yli kaiken pitää lampaat kasassa ja löytää ja tuoda niitä hankalista paikoista. Joten oli päivänseivä, että Katri Piilolan Karjapaimenen Sumppi oli se koira, joka tämän palkinnon anasti itselleen 1-luokassa. Kisan viimeinen ryhmä osoittautui todella vaikeaksi. Tolppakoirat saivat tehdä todella töitä pitääkseen lampaat kasassa. Sumppi joutui heti nostossa näyttämään rouville, mistä työkoiranalku on tehty, ja kaiken lisäksi onnistui rau-

Ykkösluokan mestaruuskilpailussa järjestäjä Martina Bergström jakoi Brien muistopalkinnon. Palkinnon saaja Karjapaimenen Sumppi esitti heti nostosta lähtien erittäin hyvää kykyä hallita ja rauhoittaa päivän hankalinta lammasyhmää.

KUVA KATRI PIILOLA

Ykkösluokan mestaruus, Leura Gård, Karjaa, 1.lähtö, lauantai 3.9.2022

Tuomari Juha Moisander	sija ohjaaja	koira	haku	nosto	luoksetuonti	ajo	häkki	yhteensä	OLF
1.	Jonna Paasila	Muscida's Raina	17	9	16	21	10	73	42
2.	Michaela Wikberg	Borderliz Coy	17	8	17	28	1	71	42
3.	Josefin Norrback	Räfbäckens Onni	18	3	18	19	4	62	39
4.	Päivikki Perko-Mäkelä	Borderliz Carolus	19	4	14	23	aika	60	37
5.	Minna Pukkila	Overdo Nippy	18	7	17	6	10	58	42
6.	Irmeli Nurminen	Move Well Kahvakuula	18	7	17	13	1	56	42
7.	Katri Piilola	Karjapaimenen Tuuli	19	5	10	8	9	51	34
	Linda Pihl	Rico	18	8	17	kesk.			
	Heidi Mustonen	Hupihukan Star	13	7	16	disk			
	Katri Piilola	Karjapaimenen Sumppi	16	6	15	disk			
	Samuli Launiainen	Overdo Nice	20	10	10	16	disk		

Ykkösluokan mestaruus, Leura Gård, Karjaa, 1.lähtö, sunnuntai 4.9.2022

Tuomari Juha Moisander	sija ohjaaja	koira	haku	nosto	luoksetuonti	ajo	häkki	yhteensä	OLF
1.	Jonna Paasila	Muscida's Raina	18	9	15	21	4	67	42
2.	Katri Piilola	Karjapaimenen Tuuli	19	8	19	12	7	65	46
3.	Irmeli Nurminen	Move Well Kahvakuula	20	5	11	23	1	60	36
4.	Michaela Wikberg	Borderliz Coy	10	4	16	11	8	49	30
5.	Päivikki Perko-Mäkelä	Borderliz Carolus	17	3	7	9	1	37	27
6.	Katri Piilola	Karjapaimenen Sumppi	15	7	11	1	aika	34	33
	Minna Pukkila	Overdo Nippy	19	9	20	17	kesk.		
	Samuli Launiainen	Overdo Nice	20	4	18	kesk.			
	Josefin Norrback	Räfbäckens Onni	15	8	disk				
	Heidi Mustonen	Hupihukan Star	7	6	16	disk			
	Linda Pihl	Rico	6	5	16	disk			

Ykkösluokan mestaruus 2022, kahden lähdön yhteispisteiden tuloksilla

sija ohjaaja	koira	yht.pisteet	OLF
1.	Jonna Paasila	Muscida's Raina	140
2.	Michaela Wikberg	Borderliz Coy	120
3.	Katri Piilola	Karjapaimenen Tuuli	116
4.	Irmeli Nurminen	Move Well Kahvakuula	116
5.	Päivikki Perko-Mäkelä	Borderliz Carolus	97

Kakkosluokan mestaruus, Leura Gård, Karjaa, 2.lähtö lauantai 3.9.2022

Tuomari Juha Moisander	sija ohjaaja	koira	haku	nosto	luoksetuonti	ajo	jako	häkki	yhteensä	OLF
1.	Pirjo Vanhala	Karjapaimenen Pelkkä Pimu	17	7	10	1	8	7	50	34
2.	Tiina Karvonen	Woollandian Vekkuli	19	10	8	8	aika		45	37
3.	Reine Rinne	Sisu	8	8	5	9	8	2	40	21
4.	Sanna Lehtoaro	Valmis Hesús "Roy"	2	8	9	7	9	aika	35	19
	Matti Tuhkalainen	Farmirekun Brona	17	6	1	kesk.				
	Piia Virta	Cu	3	8	5	kesk.				
	Eija Huusko	Emma	kesk.							
	Minna Pukkila	Lenny	18	8	kesk.					
	Heidi Mustonen	Farmirekun Bree	19	7	6	disk				
	Ann-Mari Lintunen	Karjapaimenen Riha	14	7	9	disk				

Kakkosluokan mestaruus, Leura Gård, Karjaa, 2.lähtö sunnuntai 4.9.2022

Tuomari Juha Moisander	sija ohjaaja	koira	haku	nosto	luoksetuonti	ajo	jako	häkki	yhteensä	OLF
1.	Sanna Lehtoaro	Valmis Hesús "Roy"	19	10	19	17	9	aika	74	48
2.	Reine Rinne	Sisu	13	5	13	23	10	5	69	31
3.	Ann-Mari Lintunen	Karjapaimenen Riha	18	10	17	12	8	aika	65	45
4.	Pirjo Vanhala	Karjapaimenen Pelkkä Pimu	18	8	16	15	aika		57	42
5.	Tiina Karvonen	Woollandian Vekkuli	19	9	18	6	aika		52	46
6.	Piia Virta	Cu	19	9	10	3	aika		41	38
7.	Minna Pukkila	Lenny	16	6	15	1	aika		38	37
8.	Heidi Mustonen	Farmirekun Bree	15	3	2	17	aika		37	20
	Matti Tuhkalainen	Farmirekun Brona	18	8	9	disk				
	Eija Huusko	Emma	1	disk						

Kakkosluokan mestaruus, kahden lähdön yhteispisteiden tuloksilla

sija ohjaaja	koira	yht.pisteet	OLF
1.	Sanna Lehtoaro	Valmis Hesús "Roy"	109
2.	Reine Rinne	Sisu	109
3.	Pirjo Vanhala	Karjapaimenen Pelkkä Pimu	107
4.	Tiina Karvonen	Woollandian Vekkuli	97
5.	Ann-Mari Lintunen	Karjapaimenen Riha	65

hoittamaan rouvat niin, että pystyivät jatkamaan rataa. Palkinto oli keramiikkataiteilija ystäväni Maarit Lassilan tekemä lautanen ja tietenkin Brie juusto!

Onneksi olkoon myös ykkösluokan mestarit 2022 Jonna Paasila ja Raina se-

kä kakkosluokan mestarit Sanna Lehtoaro ja Roy!

Kiitos suuri myös kisojemme sponsorit: Botzita Robur, Voimaeläin, Mummovihreä (käsiyötaitelija toispuol Mustionjokea) ja Artstory (Maarit Lassila).

YKKÖSLUOKAN MESTARIT 2022 JONNA PAASILA JA MUSCIDA'S RAINA ESITTÄYTYVÄT:

Syyskuun alussa kisattiin Leura Gårdin tilalla alempien luokkien mestaruuksista. Vähemmän paimennetut, monen eri rotuiset ja eri rotujen risteytyslampaat sekä osittain pelto toivat omat haasteensa kisaan. Kaikki koirat olivat ainakin toisena päivänä ihmeissään ja tämä korostui etenkin ykkösluokassa. Lampaat olivat kuitenkin ajettavissa ja vieläpä hyvin erityyppisillä koirilla. Ohjaajan kokemuksesta ja tilanteen nopeasta kokonaisarviosta oli poikkeuksellisen paljon hyötyä. Radalla tarvittiin myös koiraa, sillä etenkin osa uuhista ”*söi koiran*”, jos siihen tarjoutui tilaisuus.

Raina starttasi ykkösluokassa varsin ohuella valmistautumisella. Raina oli kisannut heinäkuun alussa kaksi ykkösluokan kisaa, minkä jälkeen se oli treenannut kerran ja kisaa edeltävinä päivinä palauteltiin suunnat ja tarkastettiin haku. Itse kisassa ei meillä kumpunkaan päivänä ollut helppoa. Raina on onneksi kuuliainen koira, joka tarvittaessa pystyy kävelemään eläimiä päin ja painamaan niitä. Oma tilanteenlukutaito ja ennakointi ovat selvästi kehittyneet vuosien varrella ja pystyin sekä ohjaamaan että tukemaan koiraa radalla. Molempien päivien häkietykset olisivat olleet jopa kolmosluokkaan hyviä. Niissä Raina toimi mallikkaasti, eivätkä radan aikana olleet haasteet näkyneet enää häkillä. Raina voitti ensimmäisen päivän vain pisteen erolla seuraavaan. Sunnuntaina edellisen päivän sijoittuneilla oli enemmänkin haasteita, joten lopulta Rainan voitto toisenakin päivänä toi sille yhteispisteissä 17 pisteen eron seuraavaan. Raina oli tässä kisassa vain 18 kuukauden ikäinen.

Raina (Muscida's Raina) on oma kasvattini toisessa polvessa. Sen isoäiti Magda (Bordeliz Magdalena) oli ensimmäinen kisakoirani. Magda voitti aikoinaan silloisen Juniori Mestaruuden ja kisasin sen kanssa useamman vuoden maajoukkueetasolla. Muutama vuosi sitten voitin Ykkösluokan mestaruuden lainakoiria Robbiella (Muscida's Baxter), joka on Rainan eno. Nykyinen kisakoirani Sumo (Muscida's Boomer), Robbien veli, on vuoden 2023 lammas- sekä nautamaajoukkueessa. Rainan emällä Maceylla (Muscida's Beretta) kisasin hyvin vähän, mutta Macey oli aina ykkösvalintani tilanteissa, missä tarvitsin periksiantamatonta koiraa niin, että työt sai tehtyä. Nykyisin Macey asuu muualla ja sen ykköslaji on agility.

Maceyn toisesta pentueesta hain itselleni koiraa. Koska asumme rivitalossa Vantaalla ei treenaaminen tapahdu takapihalla, enkä nykyisin pysty tarjoamaan koirille senkään vertaa työkoekemusta mitä aiemmin. Tämä asettaa se kovat vaatimukset koiran ominaisuuksille, mikäli edes yritän rakentaa siitä seuraavaa kisa-koiraa. Minulle on myös tärkeää, että koirani pystyvät tarvittaessa tekemään töitä. Maceyn isä on Serge van der Zweepin Llangadog Gary, jolla on lukematon määrä jälkeläisiä Euroopassa. Rainan pentuetta suunnitellessa olin jo pidempään seurallut eri uroksia, mutta yleensä viimeistään sukutaulua aukaistaessa nousi seinä vastaan. Lopulta päädyin potentiaalisen urokseen, jonka olin nähnyt nuorena ja jolla oli ennestään jälkeläisnäyttöä. Ennen kuin lähdin selvittämään sperman tuontia, päätinkin kysyä Sergeltä, oliko hänellä näkemystä siitä, kuinka tämä uros sopisi Gary-lin-

Muscida's Raina ER22654/21

synt. 28.2.2021, lyhytkarvainen, tricolour narttu

kasvattaja/ohjaaja/omistaja: Jonna Paasila, Vantaa

I	Cap 369611	II	Jed 345264	III	Birch
				IIE	Flash
		IE	Nan 356534	IEI	Harper
				IEE	Fern
E	Muscida's Beretta ER29549/17	EII	Llangadog Gary 308277	EII	Llanfyllin Spot 281596
				EIE	Gwen 281000
		EEI	Borderliz Magdalena V1620/2009	EII	CMM's Suck V1191/2005
				EEI	CMM's Lisa V1488/2004

Raina.

KUVA JONNA PAASILA

jaiseen narttuun. Vastaus ei ollut ihan sitä, mitä olisin toivonut. Tässä vaiheessa Serge kysyi minulta, mitä ominaisuuksia toivoisin urokselta. Minulle on tärkeää, että koiralla on suuri halu tehdä yhteistyötä, siinä pitäisi säilyä tietty määrä luonnollisuutta ja olla sisäsyntyisenä kykyä kohdata eläimet jännittämättä. Tulevaan pentueeseen toivoisin vielä lisää staminaa, sillä paimennukseen käytettävä aika ja resurssit ovat entistä vähäisemmät. Vastaus herätti hilpeyttä. Hetken mietittyään Serge sanoi, että hänellä saattaisi olla sopiva uros tallissaan, mutta olisinko valmis ottamaan riskin sen suhteen, että sen kyvystä periytyä ei ole mitään tietoa. Kyselin vähän tarkemmin ja selvisi, että uros oli tuossa vaiheessa vain 11 kuukauden ikäinen, Irlannista tullut, eikä sitä luonnollisestikaan oltu luustokuvattu. Pyysin uroksesta kuitenkin videoita ja kaivelin kaiken tiedon, mitä siitä ja sen suvusta löysin. Koska seinä oli tullut jo niin monta kertaa vastaan, sovimme, että Serge kuvauttaa koiran heti, kun se täyttää vuoden. Näillä taustoilla Capista kerättiin joulun aikaan sperma ja tankki ehti

Suomeen juuri siemennykseksi. Pentuja syntyi 2 + 2.

Raina erottui jo pienenä muista. Muistan ensimmäistä kertaa pohtineeni ääneen, että tämä narttu on joko uhka tai mahdollisuus siinä vaiheessa, kun kaksiviikkoinen pentu kiipesi pentulaatikosta ja meni yksinään nukkumaan sohvan alle. Rainalla on suuri halu tehdä yhteistyötä ja yrittää, mutta se on myös erittäin tulisieluinen narttu, jonka kanssa pitää jatkuvasti pysyä askeleen edellä. Raina sytyteltiin naudoilla ja käytännössä sen koko alkuopetus on tehty niillä. Omista haasteistani johtuen treenaaminen on ollut vähäistä. Tämä talvi näyttää, miten pääsemme Rainan kanssa etenemään. En tiedä, saanko siitä koskaan rakennettua itselleni kisakoiraa. Erään kouluttajan sanoja lainatakseni ”tämän koiran pitäisi tehdä paljon töitä, että saat sen taipumaan kisakoiraksi”. Oli miten oli, mutta Rainan katsoessa syvälle sieluun, näen sen katseessa samaa viisautta ja lempeyttä kuin Magdalla. Raina oli jo pentulaatikossa valinnut minut, on se sitten uhka tai mahdollisuus. ■

KAKKOSLUOKAN MESTARIT 2022 SANNA LEHTOARO JA VALMIS HESUS ”ROY” ESITTÄYTYVÄT:

Roy on kohta 3-vuotias Anni Ritakallion kasvatti. Roy tuli minulle pikkupentuna ja on ollut helposti koulutettavissa jo nuoresta saakka.

Päätin ilmoittaa Royn 2-luokan mestaruuskilpailuihin, vaikka kesän aikana ei koviin moneen kisaan ehditty osallistua. Ensimmäisenä päivänä kävi selväksi, että tasaisen helppoa ei tule olemaan. Taidettiin Royn kanssa molemmat olla hieman ihmeissään lampaista, jotka laittoivat sopivasti haastetta ja painetta koiriin, sekä meihin ohjaajiin tolalla. Päätin auttaa koiraa mahdollisemman paljon, ja saatiinkin raavittua joitain pisteitä kasaan haastavalta radalta.

Valmis Hesus ”Roy” 2522/19u, ER16113/21

synt. 25.12.2019, tricolour, pitkäkarvainen uros
kasvattaja: Anni Ritakallio, Huittinen

ohjaaja/omistaja: Sanna Lehtoaro, Kuusankoski

Valmis Hesus 2522/19u.

KUVA SANNA LEHTOARO

Toisen päivän aamuna selvisi nopeasti, että radan ajaminen ei ainakaan helpottuisi. Hetken mietin jo, että pitäisikö lähteä ajamaan kotiin. Onneksi en lähtenyt! Lähetettyäni Royn hakuun tuli mieleen, että nyt Roy tuntui kivalta ja saatiin ajettua kelpo rata, vaikka häkillä loppuikin aika. Suoritus riitti 2 päivän voittoon ja suureksi hämmästykseni voitimme myös 2 luokan mestaruuden.

Ensi kesänä olisi tarkoitus korkata 3 luokka, ja toivottavasti Roy vie minut vielä moneen seikkailuun ja kohti uusia tavoitteita. ■

I	Kemi Black ER26924/16, 341438	Ii	Kemi Rhys 309321	Iii	Kemi Mirk 272009
		Ie	Meg 332869	Iie	Straid Meg 288940
		Iee		Iei	Taff 156350
E	Cléit Marsu ER36204/19, 356738	Ei	Hybeck Blake 327335	Eii	Llangadog Gary 308277
		Ee	Cléit Flow 331098	Eie	Fan 278925
		Eee		Eei	Caleb 305986
				Eee	Quill 308016

